

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 248.772 van 28 oktober 2020
in de zaak A. 232.013/IX-9783**

In zake: de NV MEXICO NATIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Flamey
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie, belast met Noordzee
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ciska Servais en Ruud De Houwer
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Posthofbrug 6 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

Paul WAUTERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ciska Servais en Ruud De Houwer
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Posthofbrug 6 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 oktober 2020, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 6 oktober 2020 ‘houdende de intrekking van de veiligheidsbeoordeling en het veiligheidsplan van de havenfaciliteit BEANR-0506, Mexico Natie’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 22 oktober 2020 heeft Paul Wauters gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 oktober 2020, om 12.00 uur.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Peter Flamey en Evi Mees, die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaten Ciska Servais en Ruud De Houwer, die verschijnen voor de verwerende partij en voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De nv Mexico Natie baat de havenfaciliteit met referentie BEANR-0506 uit.

3.2. Op 2 oktober 2020 wordt de veiligheidsbeambte van de nv Mexico Natie gearresteerd op grond van een vermoeden van betrokkenheid bij grootschalige drugshandel.

3.3. Op 5 oktober 2020 brengt de Nationale Autoriteit voor Maritieme Beveiliging een gemotiveerd advies uit.

3.4. Bij het bestreden ministerieel besluit van 6 oktober 2020 van de minister belast met Noordzee wordt beslist de veiligheidsbeoordeling van 20 september 2018, het veiligheidsplan van 20 februari 2019 en het beveiligingscertificaat van 20 februari 2019, uitgereikt door de Nationale Autoriteit voor Maritieme Beveiliging, in te trekken voor havenfaciliteit BEANR-0506, uitgebaat door de nv Mexico Natie (artikel 1).

Artikel 2 van het bestreden ministerieel besluit bepaalt evenwel dat de intrekkingen bedoeld in artikel 1 worden opgeschort tot en met 30 november 2020 indien de havenfaciliteit cumulatief voldoet aan de volgende voorwaarden:

- “1° de veiligheidsbeambte van de havenfaciliteit moet vervangen worden door een persoon uit het bestuur van Mexico Natie NV en een adjunct veiligheidsbeambte van de havenfaciliteit moet worden aangeduid;
- 2° de aangestelde veiligheidsbeambte en de adjunct veiligheidsbeambte moeten het bewijs leveren van bekwaamheid en bewijzen dat voldoende tijd aan de taak van veiligheidsbeambte kan worden besteed;
- 3° te allen tijde moeten twee bewakingsagenten van erkende beveiligingsorganisaties op het terrein aanwezig zijn zodat er te allen tijde toegangscontrole kan worden gegarandeerd en er extra bewakingsrondes kunnen worden georganiseerd;
- 4° tijdens de aanwezigheid van een zeeschip aan de kade moet naast de bewakingsagenten in de bepaling onder 3°, één extra bewakingsagent van een erkende beveiligingsorganisatie worden voorzien die toezicht houdt in de buurt van het zeeschip tijdens de laad- en losoperaties van het schip;
- 5° de bewakingsagenten uit de bepalingen onder 3° en 4° moeten werknemers zijn van een erkende beveiligingsorganisatie die op de dag van de inwerkingtreding van dit besluit geen werkzaamheden verricht voor Mexico Natie NV;
- 6° een veiligheidsinspectie zoals bedoeld in artikel 17.2.4 van Bijlage II van Verordening (EG) Nr. 725/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de verbetering van de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten, moet worden uitgevoerd;
- 7° bij het aanmeren van een zeeschip moet de veiligheidsbeambte of de adjunct veiligheidsbeambte bedoeld in 1°, een veiligheidsverklaring, bedoeld in artikel 5 van Bijlage II van Verordening (EG) Nr. 725/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de verbetering van de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten, aan boord

van het zeeschip opstellen waarin alle opgelegde maatregelen worden opgenomen;

8° een systeem van registratie van inkomende en uitgaande personen en voertuigen moet worden ingevoerd en dat te allen tijde ter beschikking is van het Lokaal Comité voor Maritieme Beveiliging en de Nationale Autoriteit voor Maritieme Beveiliging;

9° het organiseren van een bewustwordingssessie voor het personeel van de havenfaciliteit;

10° een nieuwe veiligheidsbeoordeling wordt opgesteld uiterlijk op 23 oktober 2020 en een nieuw veiligheidsplan uiterlijk op 6 november 2020;

11° volgende documenten moeten elektronisch aan het Lokaal Comité voor Maritieme Beveiliging worden meegedeeld:

a. wekelijks een samengevat rapport afkomstig van de bewakingsagenten bedoeld in 3° en 4°;

b. een rapport van elke incident onmiddellijk na de vaststelling;

c. een kopie van elke veiligheidsverklaring bedoeld in 9° binnen 6 uur na het aanmeren van het zeeschip;

d. het bewijs dat de bepalingen onder 1° tot en met 5° werden uitgevoerd en dit binnen één week na de inwerkingtreding van dit besluit;

e. het resultaat van de veiligheidsinspectie bedoeld in 6° binnen de twee weken na de inwerkingtreding van dit besluit;

f. het bewijs dat de bewustwordingssessie bedoeld in 7° werd georganiseerd binnen één maand na de inwerkingtreding van dit besluit.”

Het bestreden ministerieel besluit is gesteund op de volgende motieven:

“Overwegende dat op 2 oktober 2020 de veiligheidsbeambte van de havenfaciliteit BEANR-0506, uitgebaat door Mexico Natie NV, werd gearresteerd op grond van vermoedens van betrokkenheid bij grootschalige drugshandel;

Overwegende dat de veiligheidsbeambte van de havenfaciliteit verantwoordelijk is krachtens Verordening (EG) Nr. 725/2004 voor de beveiliging van de havenfaciliteit door onder meer zorg te dragen voor de ontwikkeling en onderhoud van het veiligheidsplan van de havenfaciliteit en ervoor te zorgen dat passende veiligheidsmaatregelen gehandhaafd blijven; Overwegende dat door de arrestatie van de veiligheidsbeambte niet langer kan gegarandeerd worden dat elementen van het veiligheidsplan niet door derden kunnen worden misbruikt;

Overwegende dat de huidige veiligheidsbeoordeling werd uitgevoerd op 20 september 2018 en het veiligheidsplan werd goedgekeurd op 20 februari 2019; dat de Voorzitter van de Nationale Autoriteit op 20 februari 2019 het certificaat dat bevestigt dat de havenfaciliteit over een goedgekeurd veiligheidsplan beschikt, heeft uitgereikt;

Overwegende dat de veiligheidsbeambte deel uitmaakt van de Raad van Bestuur van de havenfaciliteit;
Overwegende dat jaarlijks ongeveer 90 zeeschepen bij de havenfaciliteit aanmeren voor schip/haven raakvlak interacties;
Overwegende dat er slechts bewakingsagenten aanwezig zijn tussen 06.00 en 17.00 uur maar er operationele operaties worden uitgevoerd tussen 06.00 en 21.30 uur.”

IV. Tussenkost

4. Paul Wauters, in zijn hoedanigheid van havenkapitein bij het Havenbedrijf Antwerpen, nv van publiek recht, blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet zijn verzoek tot tussenkost worden ingewilligd.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Uiteenzetting

6. De verzoekende partij motiveert de uiterst dringende noodzakelijkheid van haar vordering als volgt:

“108. In het bestreden besluit worden zeer strikte termijnen gekoppeld aan de zwaarwichtige flankerende maatregelen.
De meeste maatregelen moeten reeds zijn uitgevoerd binnen één week, bij gebreke waarvan de intrekking van de beveiligingscertificatie onmiddellijk

van kracht wordt. Gelet op het feit dat deze zwaarwichtige maatregelen disproportioneel zijn (zie derde middel) is het voor verzoekende partij zeer moeilijk, zo niet onmogelijk om ze binnen de [...] strike termijnen te verwezenlijken en veroorzaken ze in ieder geval schade.

De bedrijfsrevisor van verzoekende partij attesteert dat de gemiddelde kost van de in het bestreden besluit opgelegde bewakingsmaatregelen voor de periode van 14 oktober 2020 tot 30 november 2020 alleen al zal oplopen tot 106.223,15 euro excl. btw. Daartegenover staat de kost van de huidige bewakingsfirma, Security Masters, van 17.779,50 euro voor de periode van 14 oktober 2020 tot 30 november 2020, bij verderzetting van de bewakingsactiviteiten en zonder rekening te houden met de verplichtingen in het bestreden besluit. Bijgevolg is er sprake van een geraamde gemiddelde meerkost van maar liefst 88.443,64 euro (stuk 4), hetgeen een substantieel financieel nadeel impliceert voor verzoekende partij, naast de organisatorische moeilijkheden die zij dient te ondergaan.

Dit nadeel is zich inmiddels reeds aan het manifesteren, vermits verzoekende partij noodzakelijkerwijze, onder alle voorbehoud en louter teneinde een intrekking van haar beveiligingscertificatie te vermijden, de bewaking heeft gereorganiseerd zoals voorgeschreven in het bestreden besluit, hetgeen in geen geval afbreuk doet aan de spoedeisendheid. Wel integendeel, dit toont des te meer aan dat een tussenkomst van Uw Raad dringend en noodzakelijk is om een einde te stellen aan de verdere onderworpenheid van verzoekende partij aan een disproportionele maatregel met zwaarwichtige gevolgen.

109. Vermits aan de niet-naleving van de flankerende maatregelen de onmiddellijke inwerkingtreding van de intrekking van de beveiligingscertificatie van verzoekende partij gekoppeld is, spreekt het voor zich dat de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen om het gevreesde nadeel (hetzij de financiële/organisatorische impact van de flankerende maatregelen, hetzij de sanctionering van de niet-naleving van de maatregelen met intrekking) af te wenden.

Doordat aan de niet-naleving van de voorwaarden onmiddellijk de intrekking van de beveiligingscertificatie van verzoekende partij is gekoppeld, zonder dat verzoekende partij bijv. de kans krijgt om de vermeende niet-naleving van deze of gene voorwaarde te betwisten, is het des te belangrijker dat er met de nodige spoed gehandeld wordt, teneinde te voorkomen dat de oplegging van de disproportionele maatregelen onmiddellijk, minstens op zéér korte termijn de intrekking van de beveiligingscertificatie van verzoekende partij tot gevolg zou hebben.

110. Al het voorgaande klemmt des te meer, aangezien het ministerieel besluit geen rechtmatige rechtsgrond kent (zie eerste middel), zodat verzoekende partij geconfronteerd wordt met een manifest onwettig overheids-optreden dat haar op zeer korte termijn zeer ernstige nadelen zal berokkenen.

111. Bijgevolg is voldaan aan de vereiste spoedeisendheid en uiterst dringende noodzaak, met name omdat een onmiddellijke tussenkomst van Uw Raad absoluut noodzakelijk is om de ernstige nadelen van de bestreden beslissing voor verzoekende partij te vermijden, en het resultaat van een

gewone schorsingsprocedure, die al snel 3 à 4 maanden in beslag neemt, niet kan afgewacht worden.

112. Verzoekende partij benadrukt dat zij diligent is opgetreden. Zij nam het bestreden besluit op 7 oktober 2020 in ontvangst van de havenkapitein van de Haven van Antwerpen, raadpleegde vervolgens vrijwel onmiddellijk haar raadsman en diende daaropvolgend onderhavig verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in binnen enkele dagen na inwerkingtreding van het bestreden besluit (zie RvS 9 oktober 2020, nr. 248.541, Bou-Oudi, waarin Uw Raad bevestigd heeft dat de indiening van een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid binnen tien dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing blijkt geeft van een diligent optreden in hoofde van de verzoekende partij).

113. Bijgevolg staan de spoedeisendheid en de uiterst dringende noodzaak onbetwistbaar vast.”

Beoordeling

7.1. De Raad van State heeft in zijn rechtspraak met betrekking tot het vereiste van de uiterst dringende noodzakelijkheid al zo vaak eraan herinnerd dat de toepassing van de schorsingsprocedure ‘bij uiterst dringende noodzakelijkheid’ een ernstige verstoring teweegbrengt in het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, dat ze de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum beperkt en de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang brengt. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven. Ze mag slechts worden aangewend in die enkele gevallen dat door de verzoekende partij op een duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond dat de zaak uiterst dringend is.

7.2. De verzoekende partij heeft te dezen allicht de vereiste spoed en diligentie aan de dag gelegd om de voorliggende vordering binnen een zo kort mogelijke termijn bij de Raad van State in te dienen. Hoewel het diligent optreden bij het inleiden van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid een noodzakelijke vereiste is, volstaat het enkel voldoen aan deze eis op zich niet.

7.3. Niet minder dan het geval is in de gewone schorsingsprocedure, is bij een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid vereist dat de verzoekende partij aantoont het resultaat van de procedure ten gronde niet te kunnen afwachten, gelet op de aard of de impact van de schadelijke gevolgen die zij bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou ondergaan.

Het komt er daarbij op aan voor een verzoekende partij om van de aangevoerde urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert. Dit houdt in dat het aan deze partij toevalt om op de omstandigheden van haar zaak betrokken, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen waarom de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar persoonlijk veroorzaakt, niet gedragen kunnen worden gedurende de gewone doorlooptijden van de gewone schorsings- en annulatieprocedure en waarom de afloop van deze procedures bijgevolg niet afgevoerd kan worden.

Die gegevens moeten door de verzoekende partij worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan afdelen of ze de beweerdde hoogdringendheid inderdaad verantwoorden. De urgentie van de zaak wordt immers niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

7.4. Uit haar betoog blijkt dat de verzoekende partij die schade enkel concretiseert voor wat betreft de gemiddelde kost van de in het bestreden besluit opgelegde bewakingsmaatregelen. Het lijken op het eerste gezicht de voorwaarden te betreffen bedoeld in artikel 2, 3° tot 5°, en 11°, d, van het bestreden ministerieel besluit.

De verzoekende partij stelt dat zij de bewakingsactiviteiten inmiddels heeft gereorganiseerd zoals voorgeschreven door het bestreden ministerieel besluit, hetgeen meteen weersprekt dat de opgelegde bewakingsmaatregelen

onmogelijk kunnen worden verwezenlijkt binnen de voorgeschreven termijn van één week.

Het volstaat voorts niet dat de verzoekende partij, die een rechtspersoon is, de financiële implicaties van de gewraakte bewakingsmaatregelen begroot om de hoogdringendheid te verantwoorden. Het staat aan de verzoekende partij om bijzondere redenen aan te voeren waaruit blijkt dat de omvang van dit financieel nadeel op haar situatie een zodanige impact heeft dat zij dit niet kan lijden gedurende de behandelingstermijnen van een gewone vordering tot schorsing en een annulatieprocedure. Zoals hiervóór vermeld, valt het aan de verzoekende partij toe daarvan in het verzoekschrift zelf het bewijs aan te brengen middels verifieerbare stukken, die inzicht bieden in de verhouding tussen de gemaakte kosten en de globale financiële toestand van de verzoekende partij. De attestering van de bedrijfsrevisor dat de opgelegde bewakingsmaatregelen een meerkost met zich meebrengen van 88.443,64 euro, schiet aldus tekort.

7.5. Door bijkomend de wettigheid van de bestreden beslissing te bekritisieren en de gemiddelde doorlooptijd van de gewone schorsingsprocedure op de korrel te nemen, toont de verzoekende partij de spoedeisendheid van haar vordering evenmin aan.

De grondvoorwaarde van het voorhanden zijn van een ernstig middel is te onderscheiden van de grondvoorwaarde van de hoogdringendheid, waaraan afzonderlijk moet zijn voldaan.

De uiterst dringende noodzakelijkheid kan verder niet voortkomen uit de enkele omstandigheid dat ingevolge de doorlooptijd van de zaak een uitspraak volgens de gewone schorsingsprocedure of een uitspraak ten gronde zou tussenkomen in een min of meer verre toekomst, waardoor de gewone schorsings- of annulatieprocedure de verzoekende partij niet toelaat een arrest te verkrijgen voordat de bestreden handeling volledig uitwerking heeft gehad.

7.6. De omstandigheid dat de verzoekende partij er gebeurlijk niet in zou slagen de intrekking alsnog af te wenden omdat het onmogelijk is een volledig nieuw veiligheidsplan op te stellen binnen een termijn van een tweetal weken, zoals de verzoekende partij op de terechtzitting aanvoert, komt met inachtneming van de voortgang in dit dossier en de rol van de verschillende actoren in het kader van de totstandkoming van een nieuw veiligheidsplan zoals tevens op de terechtzitting besproken door de verwerende partij, in deze stand van het geding als hypothetisch voor.

7.7. Uit wat voorafgaat volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan worden aanvaard.

8. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Paul Wauters tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig oktober tweeduizend twintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin